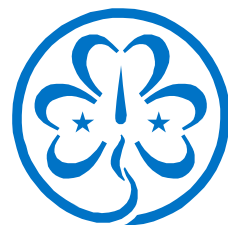

Jednička hlásí!

Časopis 1.oddílu Junáka v Hradci Králové

číslo: 3 listopad 2013

ročník XII.

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

máme za sebou druhý měsíc naší činnosti v novém školním roce. V minulém měsíci jsme se úspěšně rozdělili do nových družin zvláště na úterních schůzkách a začala naše standartní družinová a oddílová činnost. Vydali jsme se na odpolední vycházku i na další podzimní robinsonádu. Také všichni nováčci odevzdali včas přihlášky. A tak za odměnu dostali již stezky, které je budou provázet po skautské stezce a také zápisníky, ke kterým jsme se vrátili po několikaleté pauze. Aby to nebylo líto těm, kteří zápisník nemají tak zápisníky obdrží všichni. Všichni tak budou mít opět si lepit pamětní lístky, psát si své zážitky ze schůzek a zaznamenávat další poznámky o své docházce do oddílu. Zápisníky budou také několikrát za rok kontrolovány a ty nejlepší budou odměněni. A teď už rychle k akcím, které se udály během října.

Co se událo v říjnu

Letošní říjen byl opravdu bohatý na spoustu akcí. Tak to vezmeme pěkně popřádku, abychom na nějakou nezapoměli.

5. 10. Výprava s Mauglím do džungle

Program této výpravy nám připravila Světluška. Sraz jsme si dali o půl druhé na zastávce před Futurem. Jak první se na sraz objevily Saša a Elenka, chvíli po nich dorazil Pavel následován Honzou, Terezkou, Žabkou a Nikčou. Poslední, ale včad přišel malý Dominik (Kvapník). Účast to nebyla z největších. Nastoupili jsme do trolejbusu a nechali se odvést až na konečnou na Novém Hradci. Odtud jsme se vydali do Novohradeckých lesů. Hned za lávkou do lesa jsme zahájili naši výpravu oddílovým pokřikem a dozvěděli jsme se, co nás dnes čeká. Dozvěděli jsme se, že se společně s Mauglím vydáme do džungle. A hned první úkol, který nás čekal byl právě ten útek. Museli jsme stejně jako Mauglí se nenápadně proplížit do džungle. Jeden z nás se postavil kousíček před nás a my ostatní jsme měli za úkol se nepozorovaně přiblížit k němu. Když jsme však byli při

tomto snažení odhaleni museli jsme se vrátit zpět. Bylo to docela náročné. A to jak pro hlídače, který si musel rychle vzpomenout na jméno, tak i pro ostatní hráče. Ti vždy museli předvídat, kdy se hlídač otočí, aby nebyli odhaleni. Po několika pokusech se podařilo do džungle proniknout všem. Protože cesta džunglí byla náročná museli jsme zachvíli vyhlásit krátkou přestávku

na svačinu. Při ní jsme se seznámili s medvědem Balúem, který učil malého Mauglího zákonům džungle. Nás zase naučil rozeznávat listy s různých stromů. Při tomto byl nejúspěšnější Pavel, který se ukázal jako největší znalec přírody. Posílnění dobrou svačinou jsme pokračovali dále. Cestou jsme narazili na pěkné stromy, na kterých se dobře leze medvědům. Tak jsme si to vyzkoušeli i my jaké to je se udržet na stromě co nejdéle a nespádnout dříve než ostatní. Ze začátku se to všem zdálo jako sranda, ale s utíkajícími minutami to bylo čím dál tím obtížnější. Nejdéle se udrželi Pavel s Nikčou. Pak jsme zkoušeli komu se podaří vylézt po bradavicovém kmeni co nejvýše. Unaveni lezením jsme se radši vydali na další cestu. Cesta džunglí nás zavedla i mezi bandu Bandarů. To jsou v širákem okolí vyhlášený nejdřežší opice. I nám uškodili. Podařilo se jim nám sebrat batohy a my jsme je museli obtížně získávat zpět. Naštěstí se opice bály opustit své území, nebo spíše hráč, který představoval Bandara nemohl utéct dále než mu dovolilo lano, tak se nám docela dařilo získávat batohy zpět. Zajímavé bylo i pozorovat jak si každý pokládá ten svůj batoh. Ten, kdo si moc nevěřil položil batoh co nejdále od stromu, kde byl uvázan provaz. Ten, který měl více odvahy batoh hodil klidně skoro ke stromu. V úloze Bandara se opět vystřídali skoro všichni. Unaveni bitvou s opicemi jsme se posnili a vydali se na další cestu. Ta nás zavedla až k rybníku U Kříže a představe si, že na jeho břehu nás Mauglí seznámil s hadem Ká. S ním jsme si zahráli hru na polechtání jeho ocásku. Rozdělili jsme se na dvě skupinky, kde každá představovala jednoho hada. První představoval hlavu a poslední ocas hada. Úkolem hlavy bylo vytrhnout šátek ocasu druhého hada. Byla to zajímavá podívaná. Hlava musela útočit opatrně, aby se ji neroztrhlo tělo, ale také obratně, aby vytrhla šátek. Několikrát se stalo, že při zápalu boje došlo k roztržení hada. Ale i několikrát se podařilo vytrhnout šátek. Na další cestě jsme zkoušeli naše stěsí v sázení. Na úvod si každý z nás vzal do kapsy deset kamínek. Pak si vybral soupeře a zeptal se ho: "Sudá nebo lichá?" Když soupeř odpověděl třeba lichá a vyzivatel měl v ruce lichý počet kamenů všechny prohrál a musel je předat soupeři. Hra netrvala moc dlouho a první již byli bez kamenů. To byl už čas na pozvání na poradní skálu. Jeden z nás si vzal píštělku a běžel se schovat. Pak zapískal na píštělku a ostatní ho běželi hledat. Někdo musel pískání zopakovat několikrát, aby byl nalezen. Někomu stačilo zapískat jednou a už se za zvukem hnal dav vlků. Tato hra nám vydržela až na Plachtu. Pak už začal být les moc řídký a nedalo se dobře schovat. Na Plachtě se nám také podařilo nalézt naši schránku úmluvy s podpisy členů oddílu několik roků zpátky. A na Plachtě nás také čekala poslední bitva se zlým Šerchánem. Opět jsme se rozdělili na dvě poloviny a každý jsme si vzal dvě papírové koule. Na písknutí měl každý za úkol hodit kouli po soupeři tak, aby ho zasáhl. V první části jsme hráli s hranicí, která oddělovala oba soupeřící tábory. Zachvíli byla hranice otevřena a hráči se mohli pohybovat po celém území. Netrvalo to moc dlouho a bylo po bitvě. Nyní se už nedá přesně říci, který tým byl první vybit. Unaveni bitvami a

dalšími aktivitami na dnešní výpravě nám zbývali síly akorát na cestu ke klubovně. Však se také blížil čas našeho návratu. Proto jsme se už nezdržovali a vydali se ke klubovně. Na konci panelky u kruhového objezdu jsme zakončili naši výpravu opět oddílovým pokřikem a rozdáním pamětních lístků. Počasí bylo celé odpoledne opravdu nádherné. Po celou dobu nás provázelo sluníčko a tak jsme si všichni užili první větší akci oddílu. Škoda jen, že se neúčastnilo více členů oddílu.

15. 10. Postavme školu v Africe

Společně se ZŠ Úprkova jsme spolupřáteli akci Postavme školu v Africe. A jak celou akci zhodnotil pan ředitel ZŠ Petr Lehký?

V úterý 15.10. 2013 uspořádala Základní škola a Mateřská škola, Hradec Králové, Úprkova 1 na školním pozemku Běh pro Afriku. Cílem akce bylo přispět jakoukoliv finanční částkou na dostavbu školy ve vesničce Woininata v Etiopii. Každý účastník měl za úkol najít si svého sponzora a dohodnout s ním částku, kterou od něj dostane za jedno uběhnuté kolečko. Běhala téměř celá škola - učitelé, vychovatelé, asistenti, rodiče, žáci malí i velcí. Celé dopoledne byla škola v pohybu. Běhu pro Afriku se zúčastnilo celkem 237 běžců. Dohromady uběhli 552,5 km a svým sportovním výkonem vydělali pro africkou školu krásných 81 430 Kč.

Po výkonu si každý běžec zasloužil zdravou svačinku, kterou připravili pracovníci Bistra u dvou přátel. Dík patří i žákům 9.B, kteří společně se skautským 1. oddílem Junáka z Malšovic pomáhali s organizačním zabezpečením akce. Všichni běhali s velkým nadšením. Díky jejich výkonům a sponzorům můžeme přispět k tomu, že i africké děti z Etiopie se mohou vyučovat v důstojné škole. Všem zúčastněným patří poděkování a obdiv. Těšíme se na další ročník!

18. 20. 10. Podzimní robinsonáda v České Skalici "Po stopách babičky"

V krásném podzimním víkendu jsme navštívili klubovnu v České Skalici. Listí zlátlo, obloha se modrala bez mráčku, takovou idylu jsme měli možnost sledovat už v pátek z vlaku. Vystoupili jsme na nádraží v České Skalici, na krásném novém nádraží a vydali jsme se městem do klubovny místních skautů. Ta se nachází na kraji města a před sebou má velkou pozorovací věž. Dali jsme si večeři a po ní jsme se rozdělili pomocí lístečků umístěných na stole, kterého se ale nešlo dotknout. Musela se najít jiná cesta. Po ní následovala dražba a pak už šli všichni spát v očekávání zítřejšího velkého výletu. V sobotu nás totiž vlak odvezl do Studnice a odtamtud jsme došli přes Mstětín, kde jsme si zahráli na opilou štafetu (protože když se párkrát zatočíte před během, uhýbáte do všech směrů kromě toho správného), až do Babiččina údolí. Chytali jsme cestou listí které padalo ze stromů a šampionem v téhle disciplíně se staly světlušky, Elenka, Johanka, Saša a Berenika. Kousek za ratibořickým zámekem jsme potkali raněné, ale i s tím jsme se statečně poprali a poučili se pro příště. Krásné počasí nás sledovalo celý den. Večer jsme se vrátili unavení domů a připravili si večeři. To ale také mělo háček - každý se mohl dotýkat pouze jedné nebo dvou potravin nebo pomůcek. I to jsme statečně zvládli - chleby s třemi různými pomazánkami jen zmizely. Jen ty chleby nakrájet byla

složitá práce, naše krajíce by byly vhodnější spíš pro dřevorubce, i když Sqoterka a Johanka dělaly, co mohly. V neděli na nás po snídani čekalo bludiště, kterým bylo třeba projít poslepu, jenom navigováni. Asi v polovině nás při tom zastihla skutečná chvilková bouřka. Potom jsme se vydali na procházku a vyzkoušeli jsme si hřiště-posilovnu v místním parku, prohlédli jsme si kostel a pěkně jsme se prošli. V klubovně jsme ještě rozšířovali zprávu tajným písmem. Pak přišel čas vyhlásit, kdo si vedl nejlíp. Nejúspěšnější tým byl Myšpulínův, potom Žabčín a těsně za nimi Vodníkův. K obědu jsme si potom dali gulášovou polévku, sbalili jsme se a vydali se na nádraží. V Hradci už na nás čekali naši rodičové.

Co nás čeká

Listopad

9. 11. Odpoledne v tělocvičně

Sraz je buď ve 14 hodin na zastávce autobusu č.17 u Čechů a nebo v 14. 20 před školou. S sebou si každý zabalí vhodné oblečení a obuv do tělocvičny, malou svačinu, pití, městskou kartu nebo dva lístky na autobus. Konec je plánován na 17 hodinu opět na zastávku u Čechů.

17. 11. Dopoledne na lezecké stěně

Sraz je v 10 hodin před lezeckou stěnou u Futura. S sebou vhodné oblečení, pití a 50,-Kč na pronájem stěny. Rodiče, kteří také rádi lezou (po lezeckých stěnách) se mohou zúčastnit také a pomoci s jističením.

23. 11. O poklad Hradeckých měšťanů

I letos si pro vás Hradečtí měšťané připravili pátrání po pokladu ukrytém na starém městě. Letošní ročník je organizován ve spolupráci s Muzeem Východních Čech. Sraz na tuto akci je v 14. 30 hodin před Muzeem Východních Čech. Konec je plánován okolo 18 hodiny u kašny na Malém náměstí. S sebou si každý vezme vhodné oblečení na pobyt venku, malou svačinu, pití a 25,-Kč na startovné. Více informací na schůzkách.

Prosinec

14. 12. Vánoční schůzka s přespáním v klubovně

Tradiční vánoční akce. Opět přespíme v klubovně a opět budeme hrát divadlo. Více informací v dalším čísle časopisu.

A další akce, které máme ve výhledu
únor - Skautská akademie

Jarní prázdniny - čtyřdenní Jarní Úlet 1. - 4. 3.

Loni jsme se vydali do Brna letos se opět vydáme poznat nějaké zajímavé české město. Jeké to bude letos? To se nechte zatím překvapit.

Úklid klubovny

V listopadu uklízí klubovnu tyto družiny:

6. 11. družiny Veverek a Káňat - úklid před střediskovým sněmem

19. 11. družina Delfínů

... a na závěr

Více se nám do dnešního časopisu nevejde. A to jsme museli i některé rubriky zrušit. Tak zase příště. Na shledanou na schůzkách a dalších akcích se těší

Siggi, Sváča, Sova Kaťák, Světluška,, a Lékárník